

lerne om Forfatter-, Kunstner- og Opfinderret. Medens derfor en Kunstners, Arkitekts, Ingeniørs enkeltstaaende Frembringelse (Tegning, Udkast, Plan e. l.) som Udslag af en original Idé eller et individuelt Aandsarbejde ikke falder ind under Lovens Begreb om en Vare, der kan berettigede dens Frembringer til at faa et Varemærke registreret, er Forholdet et andet, hvor det drejer sig om af saadanne Frembringelser at skabe en Vare eller et varelignende Produkt gennem Mangfoldiggørelse og erhvervsmæssigt drevet Salg. Hvor dette er Tilfældet, f. Eks. hvor en Ingeniør eller Arkitekt erhvervsmæssigt frembringer og driver Handel med Konstruktions- eller Byggeplaner, er det ikke udelukket at registrere et Varemærke for en saadan Virksomhed. Det samme gælder Kunsthaandværkere, Installatører, Bygningshaandværkere o. l., for saa vidt de driver en selvstændig Forretningsvirksomhed, f. Eks. en Kunsthandel, Reparationsværksted, Byggematerialeforretning, idet de som Indehavere af en saadan erhvervsmæssigt drevet Forretning maa være berettigede til Registrering af Varemærker. Inden for de saaledes afstukne Grænser maa det være Registreringsmyndighedens Opgave at underkaste de enkelte Tilfælde den fornødne Prøvelse idet selvsagt ikke enhver Frembringelse, Tjenesteydelse eller lignende kan henføres under Varemærkeloven. Dette er i Overensstemmelse med tysk Praksis, saaledes som nærmere udviklet i følgende fra Reichspatentamt til den danske Registreringsmyndighed rettede Skrivelse:

»Ifølge den tyske Varemærkelovs § 1 kan Personer, der i deres *Forretningsvirksomhed* ønsker at anvende et Varemærke til særlig Betegnelse for deres Varer i Modsætning til andres Varer, anmelde dette Mærke til Registrering. Det forudsætter altsaa, at dette skal anvendes i en Forretningsvirksomhed som Betegnelse for Varer. Begrebet Forretningsvirksomhed er hovedsagelig ensbetydende med Erhvervsvirksomhed, og der maa foreligge en fortsat, paa Erhverv indstillet Virksomhed, der ikke henhører til Begrebet Kunst eller Videnskab. Ved Varer forstås rørlige, legemlige Genstande, der er egnet til at være Genstand for økonomisk Omsætning og kan konkurrere med andres Varer. Udelukket er saaledes bl. a. tekniske eller videnskabelige og i det hele taget aandelige Ydelser som skriftlige Udarbejdelser eller Tegninger af Ingeniører, aandelige Frembringelser af Forfattere eller Kunstnere. Ganske vist kan Varemærker registreres for den rent

produktionsmæssige Udførelse af disse individuelle Frembringelser (Bøger, Billeder, Staturer), dog kommer Retten til dette kun Bogtrykkeren, Forlaget, Kunsthandleren, Kunsthaandværkeren o. s. v. til Gode, men ikke Forfatteren eller Kunstneren. Hvis en Ingeniør, Arkitekt eller lignende har et Forretningsforetagende, f. Eks. en Fabrik, et Reparationsværksted, en Handel med Byggematerialer eller en Kunsthaandværksforretning, er de berettigede til at erholde et Varemærke registreret som Indehavere af en Forretning, men ikke i deres Egenskab af Ingeniør, Arkitekt eller lignende. Hvis en Ingeniør f. Eks. forretningsmæssigt udkaster og sælger Byggeplaner, kan der ikke næres Betænkelighed ved at registrere et Varemærke for ham.

Efter tysk Ret kan Spørgsmaalet om Registrering af Varemærker for de nævnte Kredse saaledes kun afgøres i hvert enkelt Tilfælde.“

Ved at lade sidste Stykke af § 1 i den nugældende Varemærkelov udgaa: „Varemærket anbringes paa selve Varen eller dens Indpakning (Emballage, Beholdere o. desl.)“ er det tilstræbt at bane Vej for en med nyere Opfattelse stemmende liberalere Praksis angaaende Omraadet for de til Registrering egnede Varemærker. I saa Henseende bemærkes, at efter den nugældende Varemærkelov (jfr. Motiverne til samme) „er Optagelsen i Registret af Mærker, som kun bestaa i en særlig Form for Emballagen eller en særlig Indpakkingsmaade... udelukket.“ I de nævnte Motiver hedder det endvidere: „ligesom hidtil vil man saaledes i ommeldte Henseende forblive i Uoverensstemmelse med, hvad der gælder i flere fremmede Lande, f. Eks. Frankrig, hvor saadanne Mærker som en trekantet Flaske, et Stykke rødt Tinfolie svøbt om hele Halsen paa Flasken, en Guldtraad bunden om Varen eller lign. registreres.“

I Modsætning hertil staar en nyere, mere liberal Opfattelse, hvorefter der principielt intet bør være til Hinder for at beskytte Vareudstyr, Emballage, Indpakning o. desl. Denne Opfattelse har efterhaanden vundet Fodfæste i de fleste Lande og kom ogsaa paa de nordiske Konferencer stærkt til Orde. I Henhold til Mønsterloven af 1. April 1905 beskyttes „Forbilleder for Industriefrembringelsers ydre Udstyr og ydre Skikkelse“ ved Indførelse i Mønsterregistret. Mønsterbeskyttelsen er imidlertid i Modsætning til Varemærkebeskyttelsen tidsbegrænset, og hertil kommer, at Mønsterretten ikke indtræder (jfr. Lovens § 4, Nr. 4), naar Mønsteret forinden Anmeldelsen har